dentlige Fordele for Overholdelsen af Fredningstiden. Jeg seer nu vel ogsaa, at det ærede Udvalg har gjort et Skridt i denne Retning, og jeg paaskjønner det meget; men det forekommer mig, at det ærede Udvalg dog idetmindste paa eet Punkt uden Nødvendighed er fraveget den ved de nugjældende Bestemmelser hjemlede mere eensartede Fredningstid, og det er nemlig med Hensyn til Raavildtet. I de hidtil gjældende Love om Jagten her i Landet, hvori der overhovedet har været kjendt en Fredningstid for Raavildtet, har der aldrig været gjort nogen Forskjel paa Bukke og Raaer, og det forekommer mig, at der har været meget god Grund dertil. Jeg seer nemlig ikke ret, hvorledes det vil være muligt at frede Raaerne, som dog ere de væsentlige, naar man tillader at skyde Bukkene, medmindre man da udtrykkelig vil paalægge den, som kjøber og sælger et Stykke Raadyr, at føre et fuldgyldigt Beviis for, at det virkelig er en Buk og ikke en Raa. Kjendetegnene paa Raaer og Bukke ere jo nemlig ganske overordentlig lette at udvikke, og der vil derfor vistnok, dersom det ærede Udvalgs Forslag i saa Henseende bliver fulgt, i Virkeligheden aldeles Intet være til Hinder for, at Raavildt, Bukke og Raaer, det Ene med det Andet, bliver skudt om Sommeren og bliver solgt, og det aldeles upaatalt, idet Kjendetegnene paa, om det er en Buk eller en Raa, ville være udslettede, førend Dyret bringes til Markedet. Jeg troer altsaa, at, dersom man virkelig vil vedtage en Bestemmelse, der skal frede om Raavildtet, saa maa man vedtage den saaledes, at den gjælder alt Raavildt og ikke undtager Bukkene. Jeg erkjender fuldt vel, at det kan være bedrøveligt for den, der sætter særlig Prris paa at kunne jage Bukke eller paa at spise Raavildt om Sommeren, at maatte renoncere derpaa; men, naar Alt kommer til Alt, saa er det jo dog ikke Andet, end hvad der er den nugjældende Bestemmelse, og jeg skal endog gjøre opmærksom paa, at efter de nugjældende Bestemmelser er Bøden for at skyde en Raabuk om Sommeren ganske anderledes stor, end den efter Lovforslaget vil blive for at skyde et Stykke Raavildt. Bøden for at skyde et Stykke Raavildt om Sommeren paa sin egen Jagt er nemlig nu vel at mærke den samme som for ulovlig Jagt. En Jagteier kan altsaa for at skyde en Buk i sin egen Skov nu komme til at bøde som høieste Bøde 50 Rd. plus en Tillægsbøde af 15 Rd., det er 65 Rd. Erstatning for Vildtets Værdi bliver der ganske vist selvfølgelig ikke Spørgsmaal om; men det er dog en ganske klækkelig Bøde. Efter Udvalgets Forslags § 2 vil han derimod kunne have den samme Fornøielse, at skyde og spise en Buk i sin egen Skov, langt billigere, nemlig for 10 Rd., og det forekommer mig altsaa, at de, der ere Liebhavere af at jage Bukke om Sommeren og at spise dem om Sommeren, endog maae betragte Udvalgets Forslag i denne Retning som et Fremskridt, da de derefter ville kunne have den omtalte Fornøielse langt billigere, selv om Fredningstiden sættes eens for Buk og Raa, hvad jeg rigtignok, som sagt, anseer for aldeles nødvendigt, naar overhovedet Raavildtet skal fredes. Det forekommer mig, at det overhovedet er en stor Fordeel, at Fredningstiden er omtrent eens for alt det Vildt, der skal fredes, og jeg erkjender ikke, at der er nogen særlig Grund til at have en anden Jagttid for nogen Art af Vildt end den ellers sædvanlige undtagen netop for Bekasiner og Ænder, hvorpaa Jagten føres i et andet Terrain end det sædvanlige, nemlig Jagten paa Ænder i Søer og Moser og Jagten paa Bekasiner i Enge og Kjær. Det vilde ganske vist være noget betænkeligt først at have Jagt fra 1ste September med Hensyn Vildænderne, hvilke saa for det Meste vilde være dragne bort inden Jagten; men det forekommer mig ogsaa, at en Undtagelse for deres Vedkommende fra den almindelige Regel vilde være mere tilstedelig. Dersom jeg skulde foreslaae en almindelig Jagttid her i Landet, da skulde den gaae fra den 12te September, som nu i den almindelige Bevidsthed er den